

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 3. De Minoribus Insulis Siciliæ adiacentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

HERÆI Montes, aliter IVNONII ~~et~~ tñs Hęgęs, amoenissimi Diodoro, & in iis Nympharum Lucus: extenditur à Taurominio ad Gelæ Fl fontes, sed nunc variis nominibus appellatur, ab oppidis ei adiacentibus: ad Chrysæ fontem; vbi editissimus: Monte Artesino.

MARO: hodie *Musumeni*, vel *Musumeli*, malè Meri montes in Tabulis, quem errorem Fazellus inuenit.

MONTES HYBLÆI, ad caput Fl. Alibi supra S. Marcellino, ab Hyblâ patruā sic dicti.

NEBRODES Montes sic dicti ~~et~~ r̄r̄ v̄b̄f̄ ab hinnulis quibus percurruntur, aliter Neurodi: hodie *Madonia*. Eorum partes videntur Maro mons *Musumeni*, & Gemelli colles, *Monti di Melle*, & alijs.

ERYX, Mons Veneri sacer, vbi delubrum totius Siciliæ nobilissimum Straboni lib. 6. ab Æneā conditum ait Melā, ab Eryce dictus est quem Hercules occidit. In eo templo mille & amplius meretrices Straboni. De Columbis Erycinis lege Ælianum 1. Var. cap. 15. Idem & de festo quem *αργάνια* vocat. Reparatum est hoc templum à Tiberio, ut ait Tacitus, sub Claudio id factum asserit Suetonius: hodie *Mons Trapani*, in Archiuo regionis *Mons S. Iuliani*.

§. 3. *De minoribus Insulis Siciliæ adiacentibus.*

Eæ sunt vel Boreales, vel Occidentales, vel Australes: Boreales aliquando uno nomine dicuntur *Æoliæ*; Occidentales *Ægades*; Australes *Melita* & *Gaulos*.

SECT. I. *Historica descriptio minorum Insularum ad Siciliam.*

NVM. I. *Insulae Boreales, seu Aeoliae.*

NOMEN. Dictæ sunt hæ Insulæ ab *Æolo* Rege qui in iis regnauit, dictus præsidere ventis quoniam eos præcinebat; forte ex Hierâ Insulâ, ut mox in eâ dicemus.

Secundo, Nominatæ sunt *Lipareorum Insulae*, seu *Liparensum* à Liparâ earum maxima.

Tertio, *Hephestiades*, Latinis *Vulcania*, & *Vulcani* ob ignes ex

QQqq ij

Quarto, denique *Plot.e* apud Scymnum, quod in medio earum nauigatio circumflegetur: in singulari numero tamen vna dicitur *Plot.a* quod ad instar Deli circumageretur, ut ait Eustathius in x. Odyf.

NVMERVS. In quatuor opiniones de earum numero veteres distracti sunt.

Quinque admittit tantum Appianus & ciuilium.
Septem recipiunt Aristoteles, Scymnus, Strabo, Diodorus, Me-
la, Plinius, & plerique alij.

Nohem, Isidoro dicuntur esse: Seruius locutus est inconstanter, nam modò nouem, modò septem numerauit.

Quindecim denique nominat Ptolemæus, sed accenset Æoliis
eas, quæ verè non sunt Æoliz.

QUALITAS. Earum soluin igneum est, ideo Solinus putat cap.
12. eas mutuari Æthnæ incendia, aut subministrare, certè Isido-
rus ait eas ardere instar Æthnæ: notatque Diodorus in plerisque
earum videri crateres, quibus flamas olim euomuerunt. Cele-
berrimæ sunt victoriâ Duillij contra Pœnos.

N V M. 2. Insulae Occidentales Sicilie, siue Aegades.

PERPERAM *Aegates* appellantur à quibusdam, apud Polybium
Ægusa dicuntur, ad quas viator Lutatius Catulus de Pœnis, ut
ait clarè Cornelius Nepos, & ex Polybij verbis libro 1. intelligi-
tur. Nam de pugnâ Lutatij agens meminit Hieræ Insulæ, & Ägu-
sæ Lilybæo oppositæ. Describi quoque videntur ab Homero 9.
Odyf. ut satis bene conficit Cluuerius, ac proinde Polyphemi
fuere sedes hæ Insulæ. Denique Seruius ad illud 1. Æneid.

Saxa vocant Itali mediis que in flutibus Aras,
ait *Aras* illas esse Ægades Insulas verius scopulos inter Siciliam,
& Africam ubi deuicti sunt Pœni à Lutatio Catulo bello 1. Puni-
co; & notat ideo dictas *Aras*, quia in his Pœni cum populo Ro-
percussere foedus, & ideo vocari à Sisenna *Popilias Aras*: Nomen
autem recepisse à Capris innuit vna ex iis Ægusa dicta Latinè *Ca-
praria*, de quâ mox agemus.

NVM. 3. Insulae Australes ad Siciliam Melita, & Gaulos.

NOMEN MELITÆ multiplex. Primum *Melita* cognomine cum eâ Insula quæ est in Hadriatico Sinu hodie *Melada*: & hoc nomen videtur accepisse à mellis copia, ut quidam apud Clucrium putant.

Secundum *Maltache*, seu *Maltachia*, in Itinerario maritimo pro quo tamen Surita, & Cluuerius volunt reponendum esse *Malta*.

Tertium *Ogygia*, seu *Calypsa Insula*, quod conficitur ex Orosio & Æthico, qui sic loquuntur *Syrtes maiores & Troglodite contra quos Insula Calypsa est*, at ex omnium iudicio *Ogygia* eadem est cum Insula *Calypso*, ergo.

Quartum denique *Hyperia*, ut Cluuerius eredit, cuius meminit Homer. Odyf. 7. qui eam collocat ἀγχὴ Κυκλῶπων prope Cyclopas, id etiam putauere aliqui apud Didymum, sed hos refutat Eustathius, qui negat Hyperiam Insulam fuisse: ratio Eustathij ea videtur esse optima, quod Phæaces qui Hyperiam dicuntur incoluisse canuntur ab Homero deuastari à Cycloibus, negat tamen Homerus Cyclopas habuisse naues, igitur Hyperia Homeri Phæacum sedes, non erat Insula: nos supra ex Vibio diximus Hyperiam fuisse *Camarinam* in Siciliâ.

QUALITAS MELITÆ. Fertilitas eius commendatur ab Ouidio à quo *Fertilis* dicitur. *Diuitem* fuisse arguit Templum Iunonis locuples donariis quod Verres spoliauit: Diod.lib 5.eius incolas τεῦς οὐσίας εὐδαιμόνας vocat. Item & fuisse excellentes linteorum textores, quorum & meminit Tul. 4. Verr. & Silius—*Telaque superba, Lanigerà Melite*, qui rectè Lanigeram dicit ob gossipium, quod hīc nobile prouenit, *le Coton*. Notat etiam præfatus Diodorus Melitenses habuisse domos ἀξιολόγους magnificè exornatas. Ex hac quoque Insulâ catulos Melitenses auctos esse putat Strabo lib. 6. Quos tamen Plinius ex Callimacho accersit ex Melitâ Illyricâ, cui adstipulatur Stephani Epistomistes. Certè Cluuerius conficeret videtur à neutrâ catulos illos dictos esse Melitenses, sed à μέλῳ curam gero, vel quod essent μελιτεῖοι mellei, & blandi, ut tradunt diserte Suidas & Fauorinus; nunc etiam in neutrâ proueniunt, sed ex Islandia, Insulâ Boreali accersuntur. Hanc Insulam Tullius Verrinâ 4. satis periculoso mari disiungit à Siciliâ. Vtrum autem

QQqq iij

ad eam S Paulus naufragus appulerit, nulla difficultas esset pro aiente sententiâ ex capitibus Act. 27 & 28. nisi Constantinus Porphyrogenetus negantem tradidisset cap. 36. de administrando imperio. Idque naufragium ad Melitam Illyricanam contigisse scripsisset: nam recentes quidam eius sententiam his rationibus firmare conati sunt. Prima, quod incolæ dicantur barbari, at Græci tum nostrâ Melitam incolebant: 2. Nulla hîc fit mentio vrbis, at in nostra vrbs erat satis pulchra. 3. Vicinæ Insulæ ut Clados habebant vim contra serpentes ante D. Pauli aduentum, ergo eam Melita non accepit à D. Pauli naufragio. Sed obsistunt verba Actorum, hîc enim fit mentio Insulæ Clados, quæ omnium iudicio est Gozo, fauet & ventus Eúpoxlûðov spirans ab Oriente, pro quo si scriptum esset Eúpoxlotos, potens esset pro Constantino argumentum.

POLITIA MELITÆ. Probare nititur Cluuerius lib. 2. cap. 16. Phœacas populos Melitam incoluisse, & hîc relictâ in Cocyram nauigasse, pulsosque esse à Phœnicibus paulò ante Troiæ ἀλωῆς, tu legè si otiosus es bene longam hominis huius diatribam. Græci autem post 440 annos ad has Insulas appulerunt, & occupauere inter cæteras Melitam: certè ad Melitenses scripsit epistolam Græcè Olymp. 38 Phalaris, & præterea dedit illis pecuniam mutuam, quod non fecisset si Phœnices fuissent. Græcos expulere Carthaginenses circa primum bellum Punicum, verius eos subiecere, quare Tullius, Melitenses Pænos semper hostes appellant; tandem Romanis cessere hæ Insulæ vnâ cum Siciliâ.

GAVLOS Insula apud Strabonem variè & corruptè scribitur, Γαῦλος, Κλαῦδος, & Καῦρος, optimum selegit Casaubonus Γαῦλος; sed verum nomen est Γαῦλος, vnde incolæ Gaulitani, quæ vox adhuc ibilegitur in inscriptione, sicut eam Scyllax, Plinius, Melia, Procopius, & alij vocant. Gaulon dicitur Silio: & apud Strabonem lib. 7. Apollodorus Eratosthenem defendens Callimachum reprehendit, quod Gaulon faciat Insulam Calypsus. Cluuerius in Itinerario Maritimo putat Falacron vocari. Portubus insignis est apud Diod. Sic. lib. 5. De eius virtute contra serpentes dicemus in Admirandis.

SECT. 2. *Descriptio Geographica Insularum ad Siciliam.*

INSVLÆ SEPTENTRIONALES

INSV-	LIPARA maxima 7. Æoliarum, incolæ Liparei, & Liparenses piratæ maximi, qui publicè, & in foro diuidebant prædas, Liuij 5. A Liparo Aulonis filio nomen accepit qui recepit Æolium: antea dicebatur Meligunis: vrbs eius Gnidiorum Colonia Straboni; eius agrum vocat Tullius miserum, atque iejunum 3. Verrina: hodie <i>Lipari</i> , cum Episcopali ciuitate.
L AE	THERMESSA, seu Thermissa, aliter HIERA, & VULCANI, seu Vulcania: hodie <i>Volcano</i> , seu <i>Vulcano</i> , Græcis Hiphæstias, tota cauerosa est, & tres crateres habuit, inquit Strabo, sed tempore Polybij iam vnum obturatus erat. Porro ex flammis & fremitu incolæ præcinebant tempestates, ait Strabo, vnde nata Æoli fabula. Adiacet ei minor Insula quæ emersit ex incendio V. C. 551. quando & pisces innumetri circa eam fluitarunt, & ex iis qui edit, interiit: hodie <i>Volcanello</i> , seu <i>bolcanello</i> .
ÆO-	STRONGYLE à figurâ sic dicta, quia rotunda est, violentiâ flamarum inferior Thermessæ, sed fulgore præcellens Straboni: in hac vixit Æolus, vnde domus Æolia Solino dicitur: hodie <i>Siculis Strongoli</i> , Italis <i>Stromboli</i> .
LIÆ	EVONYMOS nouissima Æoliarum Plinio 7. & deserta Straboni, sic dicta quod à Liparâ in Siciliam nauigantibus videtur maximè sinistra: apud Melam videtur dici <i>Osteodes</i> , sic vocata ab ossibus militum Pœnorum, ait Diod. lib. 5. qui tumultuantes eò missi sunt atque contabuerunt: hodie <i>l'Isca Bianca</i> ; quod Melæ sententiam videtur firmare; alij tamen eas distinguunt.
SEP-	DIDYME, Latinè <i>Gemella</i> à forma sic dicta Straboni: hodie <i>Salini</i> .

SICILIÆ	TEM.	ERICVSA, & ERICODES, ab Ericis nomen habet apud Strabonem: hodie <i>Alicur</i> . PHOENICVSA, & Phœnicodes à palmis nomen accepit; pabulo proximarum relicta Plinio: <i>Felicur</i> .
RELIQVÆ BOREALES	HICESIVM	, & Hicesia: hodie <i>Panari</i> . Heracleotes, seu Herculis Insula: <i>Basiluzzo</i> .
EXTRA	VSTICA	, cum oppido Ptolemæo <i>Ægina</i> , <i>Egita</i> in Itinerariis.
ÆOLIAS	Paconia: <i>l'Isola di Fimi</i> ; aliter <i>delle Femine</i> .	
INSVLÆ OCCIDEN-	PHORBANTIA	, sic dicta Σπόταν φορβάντια à vac-
TALES		cis: Buccina dicitur in vitâ S. Pontiani: ho-
SICILIÆ, aliter	HIERA	die <i>Leuenzo</i> .
ÆGADES.		HIERA, aliter <i>SACRA</i> , & <i>MARITIMA</i> , ad
		quam contigit victoria Catuli, nam ad eam vi-
INSV-	MELITA	eti configere Pœni: nunc <i>Marétamo</i> .
LÆ		MELITA ciuitas, Tullio, Diodoro, Ptole-
A V-	M E-	mæo: hodie <i>Medina</i> , vel <i>ciuita Vecchia</i> in
STRÄ-	LITA,	medio Insulæ.
LES		IVNONIS FANVM, religiosum etiam Piratis,
SICI-		nobile pietate Masinissæ, impietate & sa-
LIÆ.	GAVLOS:	crilegio Verris famosum: <i>Castello di Sant</i> <i>Angelo</i> .
		HERCVLIS portus in parte Australi Insulæ
		vbi visuntur rudera aliquot ædificiorum.
		Peninsula Ptolemæo; extrema pars Insulæ
		versùs Occidentem in Peninsulam confor-
		matata.
		GAVLOS: hodie <i>Gozo</i> , de quâ suprà in Historicis.
		Hφωςα, hoc est Vulcania: <i>Comino</i> inter <i>Melitam</i> & <i>Gau-</i>
		<i>lon Cluquerio</i> , & aliis.

CAP.